

23. Üks oli wenake minule hõbe pärijaks
 iela, kuida tük on tüdruilla waski wõõ
 on walgeila jupe wahi waride peala kogu
 ni kühide peale puust tahab pea inida
 juft tahab sumnu sekkida wälja wõpitud
 nifusa, warid tema hakkab waestale kiled
 kote kandialle ei je falli paastat naista
 iga taha tahmaft naista je tahab
 puhaft joimanduda walge ääre waagid
 je tahab kirjutas kibise kala lüpsid
 kanufida, mis mu wenmale wigast
 finitaimile tabakfi, kuida kaabul
 kombakfi hite harjal ammetikfi
 eluidu oleks muhi mehekone kaunis
 kotsi kaafakone walus walge poijast
 Le on minnala wihakse finitaimile
 Tabakfi, hõbe harjal ammetikfi kuida
 kaabul kombakfi et ta kinnib
 kõrfe tüda hulgu kõrfe hõnne möda

laub kõrfe lattu mööda, ära tema
 tanfifit talli lakud ära tema hulgub
 hulgu hõste tallid ära hargab harja
 laudad, linna niid ta linutab talu
 niid ta tanutab pohla niid põlleda

24.

Uks mind hüiab ehonast ja armas ma
 akonast kubu läbi panane poega pan
 pla, rüde olla maksa karwa mantelila
 poeg läbi pohlaga fidima õigulanti
 utemaise er tema kukutus kuminga
 tuka matfutas majuri. Sio tuli
 fijaft tagasi fütis ifa rüpe alla tuli
 ifa tunnu poega tuli ifa ei tund poega
 tuli ema ei tund poega tuli wenda ei
 tund wenda, tuli oda tuendis wena
 Oma wend wene hobune, wene kiindad
 kääsa wene kiyad kinnastofa wene
 jaapaad jatasfa wene möök tal pusefa
 peal